

Disease names such as yellow fever, scarlet fever, and black fever paint a vivid picture of a symptom or sign of infection using a color component. Colors may refer to a symptom or symptom or to some characteristic of the microorganism. Such terms cover the visual spectrum, but red and its variations are the most common.

Thus, terms of professional language infectology, formed using the component of color of temperature provide a good picture of symptoms and signs of the disease. Such terms are an important part of both the practice and the professional language of infectology.

Андрієць М.М.

НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЯК ЗАСІБ ЗМІЦНЕННЯ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Кафедра медицини катастроф та військової медицини

Буковинський державний медичний університет

На сучасному етапі розвитку України, в умовах активного реформування освітньої, соціокультурної сфери, у тому числі галузі фізичної культури та спорту, назріла необхідність пошуку нових ефективних шляхів і засобів удосконалення процесу фізичного виховання молоді. Особливої уваги заслуговує фізичне виховання студентів, тому що роки перебування у закладах вищої освіти – важливий етап формування майбутніх фахівців.

Недарма в комплексній системі навчально-виховного процесу у ЗВО важливе місце посідає фізичне виховання студентів. Фізична культура студентів має велике значення для професійної підготовки майбутніх фахівців.

Ефективність навчання та роботи студентів здебільшого залежить від ступеня витривалості, координаційних можливостей, рівня розвитку показників сили, гнучкості й інших фізичних якостей.

Загальновідомо, що низький рівень працездатності призводить до швидкого стомлення, появи більшої кількості помилок у роботі та несприйняття нового матеріалу. Навчальна діяльність студентів і робота спеціалістів характеризуються переважно малорухомістю, тривалим перебуванням в одній і тій самій позі, сидячи чи стоячи. Обмеження руху, статичність у позах різко погіршує працездатність, призводить до помилок і неточностей, негативно відображається на життєво важливих системах організму.

Фізичне виховання у закладах вищої освіти здійснюється за такими формами: лекції з теорії фізичного виховання; навчально-практичні заняття, передбачені в обсязі двох годин на тиждень; заняття в спортивних секціях, клубах, групах у позанавчальний час; самостійні заняття студентів фізичною культурою та спортом; фізичні вправи в режимі навчального дня у формі фізкультурних пауз і фізкультурних хвилинок; масові фізкультурно-оздоровчі та спортивні заходи в позаурочний час.

До основних форм занять належать урочні форми. До них належать порівняно великі форми занять, які структурно впорядковані так, як це необхідно для ефективного навчання руховим діям та досить масовані розвивальні, які підтримують підвищену тренуваність та впливають на функціональні властивості організму, фізичні якості й пов'язані з ними здібності.

Ефективність занять з фізичного виховання у ЗВО здебільшого залежить від змісту програми, за якою вони здійснюються. Зміст курсу “Фізичне виховання” викладається в межах названих вище форм за двома основними розділами – теоретичним і практичним. Відповідно до “Державних вимог до навчальних програм з фізичного виховання у системі освіти”, викладачами закладів вищої освіти на основі навчального плану й базової навчальної програми з фізичного виховання розроблено робочі навчальні програми з фізичного виховання. Сучасні підходи до змісту фізичного виховання студентів потребують залучення нових нетрадиційних засобів фізичної культури на основі розробки авторських та експериментальних навчальних програм. А засоби нетрадиційних видів оздоровчої та атлетичної гімнастики сприяють розвитку витривалості, працездатності та інших фізичних якостей студентів, а також підвищують зацікавленість молодих людей до занять фізичною

культурою, формують здоровий спосіб життя, вирішуючи основні завдання процесу фізичного виховання студентів у ЗВО.

Бицко Н.І.

ТРУДНОЩІ ЗАСВОЄННЯ БІНОМІНАЛЬНИХ НАЗВ ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН СТУДЕНТАМИ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Кафедра іноземних мов

Буковинський державний медичний університет

Все більш актуальною постає проблема запровадження освітніх інновацій, які забезпечать підготовку гармонійної особистості, здатної ефективно функціонувати в новітніх умовах. Через це завданням дослідження є виокремити основні критерії знань, на які традиційно було зорієнтовано освіту, адже завдяки науковим дослідженням вони постійно доповнюються, тому в сучасному суспільстві цінуються вже не самі знання, а вміння їх самостійно здобути та компетентно використовувати. Матеріал, який ми використовували під час дослідження є номенклатурна ботанічна база, якою повинен оволодіти студент I курсу, фармацевтичного факультету, спеціальності 226 «Фармація, промислова фармація», ОКР- «Магістр». Латинська мова на фармацевтичному факультеті вивчається як лінгвістична дисципліна, головними методами метою якої є: підготовка майбутніх фахівців до розуміння сучасної медичної і фармацевтичної термінології, орієнтування в численній кількості фармацевтичних, ботанічних та медичних термінах, а також оволодіння загальними принципами побудови фармацевтичних термінів. Разом з тим латинська мова вивчається як практична дисципліна, що передбачає комунікативну діяльність – читання, аналіз і переклад рецептів, засвоєння сталих рецептурних виразів тощо. Програма «Латинська мова» на фармацевтичному факультеті БДМУ (ОКР – «Магістр»), відповідно до нормативних документів, передбачає 2 модулі, які в свою чергу поділяються на 6 змістовних модулів. З досвіду опрацювання теми «Граматичні моделі ботанічних назв, назви ботанічних родин. Назви лікарської рослинної сировини» (модуль №2), у студентів виникають значні труднощі щодо відтворення набутих знань та практичних навичок під час вивчення вищезазначеної теми. Це пов'язано насамперед з тим, що зміст теми має складну термінологічну спрямованість, яка інтегрується з фармакологією, ботанікою, фармакогнозією. Студент повинен вміти розпізнавати граматичні моделі ботанічних найменувань, які мають біномінальний характер, а також виокремлювати інформативні дані з видових епітетів, які найчастіше зустрічаються у ботанічній номенклатурі.

Наприклад: *Periploca graeca* – обвійник грецький (географічне розповсюдження виду); *Hippophaë rhamnoides* – обліпіха крушиноподібна (подібність з іншими рослинами); *Gnaphalium uliginosum* – сухоцвіт болотяний (умови росту того чи іншого виду) та ін. Труднощі у студентів викликає також запам'ятовування фармацевтичних назв рослин, які відрізняються від назв у ботанічній термінології. Наприклад: *Achillea millefolium* (ботанічна назва) – *Millefolium, i n* (фармацевтична назва); *Atropa belladonna* (ботанічна назва) – *Belladonna, ae f* (фармацевтична назва); *Brassica nigra* (ботанічна назва) – *Sinapis, is f* (фармацевтична назва); *Cassia angustifolia* (ботанічна назва) – *China, ae f* (фармацевтична назва). Слід звернути увагу на труднощі щодо оформлення рецептів, в яких зустрічається значна кількість фармацевтичних назв рослин, які мають складну орфографію: *Solanum (i) tuberosum (i)* – картопля; *Rubus (i) idaeus (i)* – малина (кількаслівні фармацевтичні терміни); *Hyoscyamus, i m* – блекота; *Strophanthus, i m* – строфант; *Huregicum, i n* – звіробій; *Oxycoccus, i m* – журавлина (грецьке походження фармацевтичних назв) і т.і. Під час вивчення вищезазначеної теми необхідно акцентувати увагу студентів на орфографічних проблемних явищах при написанні фармацевтичних та ботанічних назв рослин, а також орієнтувати студентів на самостійне практичне використання ботанічних словників та фармацевтичних атласів лікарських рослин, що дозволить уникнути труднощій і помилок.